

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quinam extant libri eorum qui tum temporum floruerunt. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

in communi ecclesiae confellu rogatus est. Quod quidem poterit esse perspicuum ex his, quae Alexander Hierosolymorum episcopus, & Theoctistus, episcopus Caesareae ad Demetrium in Origenis defensione sic ferè respondebant. Quod autem in literis adiunxeris, nunquam antea auditum, neque iam usurpatum, ut Laici, praesentibus episcopis disputarent, scripturasque exponerent, in eo mihi nescio quo modo videris perspicue falsa dixisse. Nam ubi idonei & habiles reperiuntur, qui fratribus in verbo Dei adiumento sint, à sanctis episcopis rogantur, ut populū in verbo instruant: sicut Larandis Euelpis à Neone, Iconij Paulinus à Celso, & apud Synados, Theodorus ab Attico, qui omnes beati & pij fratres erant. Ac verisimile est, quamvis nobis obscurum & minime cognitum sit, illud idem in aliis locis fieri. Hic quem dico, Origenes adhuc adolescens, non modo ab episcopis quibuscum familiaritatem contraxerat, sed à peregrinis, qui illum propè ignorabant, isto modo in magno honore habitus fuit. Quin ubi Demetrius & per literas, eum accersuerat, & per diaconos ecclesiae ut mature rediret Alexandriam, hortatus erat, ille eò reuersus, consueta studia & exercitationes denuo obire coepit.

Quinam extant libri eorum qui tum temporum floruerunt.

CAP. XIII.

PER idem tempus complures ecclesiastici viri eloquentia laude praestantes, floruerunt, quorum epistolas, quas alter alteri, scripserunt, adhuc reseruatatas reperire licet. Quae etiam ad nostram usque aetatem, in Aelia, i. Hierosolymorum Bibliotheca, quae est ab Alexandro, tum illic ecclesiam administrante exaedificata, custoditae fuerunt: ex qua Bibliotheca ipsi ad opus, quod habemus in manibus, permulta collegimus. In quorum disertorum virorum numero est Beryllus, episcopus Bostrae in Arabia, qui varios libellos ex optimis scriptoribus, tanquam flosculos excerptos vna cum epistolis, & aliis operibus post se reliquit. Hippolytus etiam alterius ecclesiae episcopus his annumeretur, qui idem praestitit.

præstitit. Disputatio porrò Gaij, viri eloquentissimi, Romæ Zephyrino ecclesiam regente contra Proclum Pnygum erroris propugnatorem habita, ad nos peruenit. In qua & aduersariorum temeritatem & audaciam in nouis scripturis contexendis, reprimat refutatque: & tredecim solum memorat epistolas diui Pauli apostoli. epistolam autem ad Hebræos reliquis non annumerat. Nam illa apud quosdam Romanos etiam adhuc, apostoli epistolam esse non existimatur.

Qui eo tempore episcopi noti erant.

C. Ap. XV.

ANtonino, cum septem annos, & sex menses regnasset, successit Macrinus: quo quidem ad annum eodem munere perfungente, alius iterum Antoninus imperium cepit. Primo anno eius regni, Zephyrinus Pontifex Romæ, ubi decem & octo annos continuos ecclesiæ ministerium procurarat, vitam cum morte commutat. Hinc in Pontificatum successit Calixtus: qui vitam ad quinque annos traducens, Urbano ecclesiam gubernandam reliquit. Eodem tempore, Antonino, quadriennio solum reip. gubernacula tenente, Imperator Alexâder in regnum Romanorum successit, per id temporis, Asclepiade mortuo, Philetus in ecclesiæ Antiochenæ rectionem succedit. Imperatoris illius mater, nomine Mamæa, mulier, si quæ alia. virtute, & pietate spectatissima, vita & moribus cum primis religiosa, cum Origenis fama ita celebris passim hominum vagaretur sermonibus, ut ad eius etiâ aures peruenerit, permagno videbatur æstimare, si non solum viri dignaretur aspectu, verum etiam eius in sacris literariis intelligentiæ, quam omnes admirabantur, periculum faceret. Illa igitur iam tum Antiochiæ commorans, per turbam satellitum, illum ad se accersit. Apud quam ille, ubi ad tempus moram fecerat, & multa, quæ ad gloriam Domini & diuinæ eius disciplinæ ac potentiæ amplitudinem spectabant, ei exposuerat, ad consueta studia & exercitationes se mature recepit,

Quæ